

Pentru abonamente, reclame și inserțiuni se va adresa la D. T. I. STOENESCU.

SUMARIU

1. Către fabrica de doctoratū din... de MAI MULTİ ASPIRANTİ.
2. Proclamația partitului ordinei, poesie de ZAPLAN.
3. Revista politică, de TITI.
4. Târgul moșilor, poesie de MITICA.
5. Important, de ZAPLAN.
6. Uă voce și libertatea, poesie de M. COSTESCU.

CĂTRE FABRICA DE DOCTORATŪ

Domnului Medicus, directorul fabricii de «DOCTORI IN ABSENTĀ» la Jersey (Angleterea) rue du Roi, 46.

Din anunțurile ce ați publicatū în dialetele din București, luând cunoștință despre ilustra și savanta fabrică de diplome, pusă sub direcțunea d-vosră, noi, mai mulți onorabili aspiranți, ne facem plăcuta onore a vă rugă să bine-voiți a ne trimite, cu prima poștă :

10 diplome de doctorū in dreptū.
20 " " licențiatū in dreptū.
10 " " doctorū in sciințele politice și admin.
9 " " in sciințele înalte de statū și diplomaticē.

49 diplome preste totū.

Aceste diplome fiindu-ne necesare pentru reorganizare, moralizare, regularizare și grabnica progresiune, civilizație, experiență, educație, instrucție și aberație a statului român, veți bine-voi a ni le trimite mai nainte de alegerile viitoră, ca să putem să punem în aplicare finalitate teoriă, sublimile doctrine și esențele principiilor ale diferitelor sisteme ce le vom culege din diplomele d-vosră.

Déca, din diferite împrejurări, fabrica d-vosră nu va fi în stare să producă de urgență numărul diplomelor cerute pentru arătatul scopu, adresați-vă imediatu pentru restu la facultățile din Pisa, Torino, Heidelberg, și la academiiile de juru din Caransebeșiu și Feseleiu.

E de prisosu a vă aminti că toate diplomele trebuie să fie cu nume deschis. Ele se vor completa după şansă.

Sperându că veți pune totu zelul și onestitatea de care sunteți reputațu, spre a co-

respondere cu promptitudine impacienței noastre, avem onore a vă anunță că vă am speditat prin poșta de azi, 2460 franci, costul a 49 diplome, în bonuri cu rente d'ale bancherului Nicolae Christo, calculați astă-felu :

10 diplome de doctor in drept a 80 fr. una	= 800 fr.
20 " " licenț. in drept " 40 " "	= 800 "
10 " " d. in sc. pol. și ad. " 50 " "	= 500 "
9 " " in sc. înal. dest. și diplomaticē. 40 " "	= 360 "
	2460 "

Primiți, vă rugăm, expresiunea celor mai vii gratitudini.

Mai mulți aspiranți la diplome.

PROCLAMAȚIA «PARTIDULUI ORDINII»

Nuoi alegeri vine!
Fericie de tine
Ceata lui Baboi!
Vin alegeri nuoi!

Și de astă-dată
Este lată, lată,
Dădemu pe furiș
Dece lej bacșiș
Celui ce-o vota
P'unul din ortă!

Asta nu e glumă.
Avem bani o sumă
Gata de 'mpărțelă,
Bani de pungășelă,
Bani din păsueli
Și din învoeli.

Crawley și Ambron,
Galantă, de bon-ton,
Iubindu astă țară,
Ambit se 'ndurără
De ne-a 'mprumutatū
Bani de refecatū.

Deci, la noi năvală
Cetă lui Topală

Veniți toti la noi,
La alegeri nuoi!

Patria ne chiamă
Nu ne cere séma
D'am făcutu bosmale,
D'am măncatū locmale.
D'am băutū licențe,
D'am făcut'o sdrențe :
Timbre, monopoluri,
Sau d'am lăsatū goluri
In Vistierie;
Ea nu vrea să știe
Nici de răfuială,
Nici de tucsuală,
Nici de pungășlic
Nici de hamalici;
Ci din nou voesce
Si din nou doresce
S'aibă saltanatū
De Sultanu-Mezatū!

Tara ne iubescce,
Tara ne doresce,
Tara e cu noi,
Cetă de ciocoi,
Care sése ani
Tot cu mitocani,
Cu pară și cu bâte,
Cu gheșetură multe,
Am lăsat'o napă
Si cu sluta 'n capă!
Tara déru, ne chiamă :
Veniți fără téma
Dece câte-dece
Flăcăi cu ilece,
Alergați la noi,
La alegeri noui!

Caci de astă-dată
Este lată, lată :
Dădemu pe furiș
Dece lej bacșiș
Celui ce-o vota
P'unul din ortă!

Iute dărū la noi
Ciata lui Baboi,
Să alegem ţara,
Să mai punem ghiara
Pe ea, pe rușfete,
Pe fonduri secrete,
Pe moșii, șosele,
Poduri și proptele;
Se simu iarași noi,
Ceata lui Baboi,
Pasuiti. samsari,
Iarași tari și mari,
Iar să stăpânimă,
Iar să chefuimă!

Dărū, săriți îndată
Căci e lată, lată:
Dădemă pe furși
Dece franci bacșiș
Celuī ce-o vota
P'unulă diu ortă! . .

Zaplană.

REVISTA POLITICOSĂ

Pas des nouvelles, bonnes nouvelles, dice france-sul, dără nu ne spune cum merge treba când suntu nuvelile multe la număr...

Naturale ansă că, decă când «nu suntu nuvelle, » nuvelile suntu bune, » când suntu nuvelle, nuvelile nu potu fi bune...

Hei bine, în septembra moșilor-stremoșilor, nuvelile ne-a năpăditu una după alta, care de care mai bîrsană...

Nu scimă cum să vi le enumerăm : după date chronologice ori după hierarchi archondologice ? — In qualitatea nostră de liberalo-conservatori, preferimă a le classifica după archondologia...

Ergo, în locu de cotcăria Papliciană, de tragedia Arioniană și de tomba Abdul-Aziziană, no blesse oblige a vi le enumera d'a'ndosele : tomba Abdul-Aziziană, tragedia Arioniană și cotcăria Papliciană.

Așa se urmăză și la miru. — Cine nu crede, ducă-se la Tirkilesci, la Precupeți și la Dobrotesa, — Saint-Germainurile Bucurescene—unde voru vedea reminiscențele vechilor boieri, moștenite cu exagerația parvenișorilor în nuoi ciocoi...

Déră să venimă la nuvelile noastre căci ne rodă la animă...

* *

Grand-Seniorul Abdul-Aziz-Han, fiul lui Allah și nepotul lui Mahomet, celu intocmai cu sōrele carele dă raze lunei și stellelor, persoana cea mai neviolabilă de pe pămînt, a fostu violată dillele acestea...

Să nu se crădă ansă că, de ore-ce vorbimă de filii prophetului, prin violentă amă fi înțelesu...

Honni soit qui mal y pense, respunde-ne-va sincera politică a Albionulu care nu pucină să-are viră codită în orientala violentă...

Grand-Seniorul Abdul-Aziz-Han, avea obiceul, — atât de frequentă la noi, — a aduna banii albi pentru dille negre...

Intenționa mai allesă a da thronul fuiul său Iusuf-Izedim-bey éră nu legitimulu diadoch Murat-effendi...

— God dam! mormăi întruna din dille Sir Elliot la urechile junei Turci, — god dam! astă immorală bre : umple suteranele cu bani răjalei, și răjaua, și askerii, moră de fome...

— My god! mai articulă același în altă di la urechile Šeik-ul-Islamulu, ulemalelor și softalelor, — my god! astă impiu : lovesce in Coranu, bre, proclamând pe fiu-său Iusuf-Izedim, când sultanu presumptiv este bre în vietă Murat!

Și d'aci, studinții, ulemale, softale, răjalele tōte, o pornescu la Dolma-Bahcē, éră șefii intră în serai...

Peste cinci minute, Constantinopolul strigă ca unu singură omu : trăiască Murat V! și strigătul acesta se întinde, cu electricitatea telegraphică, în totă Turcia...

Peste unu quartă de oră, Londra tōtă exclamă : God save the Queen, și acesta se repetă, cu electricitatea telegraphică, peste totu Albionul...

Majestatea sa Abdul-Aziz, trecu apoi de la Dolma-Bahcē la Tophané...

Se speră că curând va trece și în pôla lui Mahomet spre a se resfăța cu huriele în munții de pilafu și de miere...

Uă dinióră, — timpuri barbare, — de uă dată cu răpirea thronulu se răpea și viața Sultanulu... Acum, — progresul fiind mare, — s'a lăssat executiunea acestor formalități pentru mai în urmă, și *vessela impressiune* ce a făcutu acestu eveniment assupra Excelenței-selle ambassadorei Ig-natiiff, nu mai lăssă indotă că, paste puçinu, *actul finale* va avea locu la serașul de la Tophané, ca nu, formându-se reacțiunea, să profite cu ceva ursul celu alb...

* *

Unu şoarece de neamă și a nume Raton Ce fusese crescutu sub-patru la pensionu, Si care în sfîrșită, după un nobilu planu, Petreceea cam retrasă într-unu vechiu parțazanu, ne spune fabulistul Gregore Alexandrescu despre unu şoriceu ce se resfață anu indelungați într'unu cas-cavalu pînă ce dette cotoiu peste elu...

Totu ca Raton, cassierul Arion, după unu nobilu planu, petreceea de la 1864 în parțazanu de la Consemnațiu, roșind depozitele chreștinilor pravoslavnici...

Trecu dille, septembri, lună, an; Raton rôde, sub ochi inspectorilor Filoux, sub nasul directorilor Cicio-Penc...

Ca ciacalit, inspectorul Filoux se multărescă a lingă resturile prădilor lui Raton; ca boii de tamăscu, directorul Cicio-Penc rumegă când Raton rôde...

Vine ansă o di când marele mîrtanu Bran Ivan se numesce cămerășu peste cășarii, și o pornescă, din cășarii în cășarii, și revisu totu brînzeturile...

Săreci, guzgani, se punu pe guiață și o tulescă la sănatosa... Raton dela Consemnațiu abia se priponescă la Buciumen...

Tache-Pache-Mache urmăresc...

Raton, şoarece de neamă, crescutu la pensionu, vîndendu-se călănd în cursă, după unu nobilu planu, umple pistolul : poc uă dată și nu ia focu, poc a duoa și și sdrelesce unu dintre, poc a treea și și bagă în gâtă uă bóbă de vișină...

— Malheur! horreur! mon pauvre et bien aimé, se aude uă voce neconsolată ce sfisie chiar aerul...

Totu animele se ntînerescă; pe tōte fețele, pînă chiar pe colonele Românu, se vîndu lacrime...

Noblesse oglige...

Numai *Timpuriul*, implacabilul *Timpuriu*, celu cu devisa «Honorea, Familia și Religia,» este ne-induplecătu...

— Ce mai dici, domnule Brătiane, de cardașii dumitelle? strigă elu pe dreptă infuriat...

— Doctore, doctore, — se aude aceeași dulce și neconsolată voce de mai sus, — doctore sovăză pe mon cheri Raton... Ah! doctore și-a briulat servela...

— A plesantă și a specchiulat cu servella ca și cu depozitele, — articulă surînd maliciosul Severeanu după uă secundă de examinare...

* *

Paplica, fostu zacei, cu antecedentele celle mai liberalo-conservatore-votătore, este numită de Regia Mototolul tutunurilor, controlorul de cultură...

După uă incredere bine-meritată, căci bine i era recomandat directorul Regiei, Sir Robert Hamilton Lang, il insărcină și cu cumpăratore tutunurilor cultivate prin părțile locului...

Auđise Sir Lang că zacei din România suntu omeni vrednici, și cellu cei recomandase pe cetățeanul conservatoru-votatoru Paplica, și spuse că zacei a fostu uă dinióră recomandat...

Uitasse ansă aî mai spune și causele pentru cari, chiar liberalo-naționalo-conservatori, de uă dată cu pașarda dată ispanicul Murat, dete și p'a zacei Paplica...

Deci, fostul zacei Paplica, nu crăta nici unul din mișcările zacei, d'a convinge pe sir Robert Hamilton-Lang, că i-a bine-meritat increderea spoliand Regia...

Podul Mogoșeiu tropăia sub potcovele armăsărilor și sub rōtele cupellelor... pîplicane, puse în serviciul Regiei din propria avere papliciană... luată din spinarea cultivatorului... și a Regiei...

Dignus est, exclamați fi Albionulu privindu-și heroul fără lăuntră...

Maș spre lăuntră ansă, figurile blonde albione se cam posomoriră, și bănuelile, — inspirate negreșită din calomii, — împinsera pînă a face se in-

sarcineze Sir Lang pe altul cu cumpăratore tutunurilor...

Grajiă insă marilor protecțiuni desinteresate de cari se bucură fostul zacei, uă comedie pe părete fu jucată filor Albionulu, panglici se scosă pe gură, totu lumea fu mulțumită, și fostul zacei remasă pe locu mare controlorul și *nighitoru* de tutunuri...

Lucrurile ară fi stată aci decă oblăduirea liberalo-conservatore-bătătore, nu da locul comunardilor de adă...

Cum sciță ansă : alti miniștri, alti ispravnici, alti zapoi, alti procurori, alti judecători...

Unul din procurori aude din syonu că țăraniilor dela Bolintinu, nu li s'ară fi plătit tocmai tocmai după tocmeală...

Procurorul, nici una nici alta, ia pe unu amplioat dela ministeriul finanțelor, și o pornescă la Bolintin...

Face ancheta și constată ce mai trăbă, că adeca munisii Paplica ară fi luată căte unu francu pe oca de tutunu dela Regia și ară fi plătită bodirlanilor numai căte uă jumătate de francu, și că a redicat, plătind țăraniilor, numai vr'o 300000 de oca de tutunu și a predată Regiei, pe banii gata, tocmai 60000...

Hei și ! decă a fostu elu meșteru la cântară, ce ii pășă procurorul? Si decă a plătit mai puçinu moșicanilor de căt'i-a datu lui Regia și le-a luată indoit tutunu de căt a dat Regiei, cei pasă lui Sir Robert-Hamilton-Lang !!!

Cu tōte acestea, se dice că d. procuror lă ară fi datu în judecata criminalică, și că sir Robert-Hamilton-Lang lă ară fi destituit cu urgia anglo-săscă...

Reu și forte reu...

Mai multă ană. — Se mai dice ană că sir Robert-Hamilton-Lang, indignată ca unu leu, a cătat să affle cine i-a recomandat aşa cumăsu, ca săi aplique și lui aceeași măsură...

— Se plesnescă decă sciū, exclamă Balamuceanu...

— Să mă sporescă cu nu sciū că pe mustăți, decă lă-amă recomandat eū, affirma pe onore Palavrageanu...

Tabloū.

* *

Aceste trei fapte suntu ceea ce este mai principalu; mai suntu și altele multe, ca cassieria de Ismail, pe cari spațiul și informațiile nesufficiente ne impiedecă a le enumera...

Tot ce scimă mai positivu, este că, uă altă si-nucidere identică cu cea dela Consemnațiu, se projecteză de unu fostu Cassieru și actualu mare demnităru cam pe la Ephoria Spitalelor civile...

Unu reporter ne-a affirmat — pe honore — că ară fi vîndută pe fostul cassieru cumpărand dela unu bătătă unu pușcociu de cuciță și dela uă cofetăriă unu borcanu cu dulcetă de vișină bobe...

Cum vedetă, lucru nu este curată, și prin urmare s'ară cuveni ca intrepidul nostru polițaiu, decă nu de datoria de slujbă, celu puçinu de camaraderie colivărescă, să ia măsuri de cu vreme, pînă ce affacerea nu va ajunge în mâinele maliciosului Severeanu dela Colțea...

* *

Alt-fel trebile suntu incurcate, și sperăm a ne scăpa în curând de comunardă, grajiă dibaciul bătău viriță în carul guvernamentale cu Convențiunea comercială a baronulu Parfumău încheiată cu Groful Andrassy...

Ba nu! Poftiți de nu promulgăti de vă dă meșii...

Titi.

TĒRGULŪ MOȘILORU

Tiū, Tiū, dur.. dur.. bîr..	Pe țărani, țărănește,
Tra... la... lam... ta dirrr...	Coconiște și leicuțe !...
Bu-bu, toba sună	Cum facău cei mai mari
Nebunii s'adună. —	Pisicoi de coțări !...
Dangana și din drâng	Ce frumosu! ce minune,
Vino 'n cōce măi nătâng;	Cum se spune
A 'nceput Moșii iar	Ați vîndută coconiște
Draci 'n sus și 'n jos sar,	Cu rochițe
Chiū și vaet... tric... și trac	Tărănește îmbrăcate
Turtă dulce pe spanac !...	Dășuchiate ;
Vinișor și cu pelin,	Coconiște de ńore,
Tuță bună, maraschin..	Care mōre,
Ai copii... ai băeti	După jună ofiteri
Aideți toti nătăfieti.	Pișicheri,
Unii luăți gogosele	Au lăsată Frațuția
Balone și Zăngănele,	Si Nemția,
Urcioare ca să stropiti	Cocu, voalu și turnura
Si brățari să momiți	Hop da dura,

Jupa și cu pălări!...
Par că erau în Turcia
Cu cimpoi și fluerici,
Dura colea, dura ic!...

Chiū, chiū, chiū, tra la la la
Ce frumosu mai era,
Culo'n cortu luminat
Cu bengale 'ncongiurat.
Ce frumos... Ce frumos,
Ce mai târg omenos;
Ce de fete și bătăi
Ce de prosti și de laeti!..
Casca gură,
Cântă dură,
Pricolici
Din fluerici,
Si bostan
Din ciocan!

Dar la bietu Eliade? !
S'a dus veste. Ce parade
Făcute de mititei
Cărnatii buni, cu ardei,
Vin puternic din urcior
Sugea mereu ăl popor,
Bea mereu și închîna:
«Să trăescă ţera sa»
Tote strună, zău mergea
Dar în fund ce se vedea?

Lascăr Catargiu
Si cu Chipiliu,
Nenea Gălăgescu
Si cu Miulescu
Vestitul Ciortan,
Tache Gologan,
Folestină, Mac
Si cu Pitpalac...
Toti erau trântiți
Pe ierbă lungiță
Cântând din cimpōe
Deserând butoie
Pentru nemurire
De veci pomenire
A lui Temelie
Si bietul Ilie.
Dar menageria
Dér păpușeria,
Ati văduți o gre?
Spuneți frățioare
Spuneți cuconioare
Plăcute lecții,
Spuneți Donjuană
Néosi gugumană? !
Nu scăti vai de voi!
Să vă spunem noi:

Era o aia mare
Cu giamuri și cu fiare
Aci la Eliad,
Sub unu' umbrar de brad.
Intr'ansa se vedea
Vestitul Viorea
Cu o blană pe elu.
Toemai de purcelu
(Plângendu' cu amar,
Postul ce ca daru
Lui i' era dat
De sfântul Istrat)!
Lingendu' pe spinare
Un grăsună mai mare,
Numit Mascara.
Lângă ei se dedea
Un boiu' cu trei cörne
Ce vrea să răstorne,
Pe acești purcei
Făcendu' mișei.
Cu Mourlon în mână,

Tot mereu îngâna.
Că e plăcuitu
Parponisită!...
De cörne'i legătu
Un trântor turbată,

Numit și dovlăciu
Printul seco-fleacu
Sta ca unu' bursucu
Pe baron Flaimuc
In capu' cu tichie
De bagagerie.
Într'altă gheretă
Numai în jachetă,
Fără pantalon
Si fără butoni,
Purtându' unu' chipiu
Cam portocaliu
Animalul Bum
Privea peste drumu
Pe Christache Tel
Simplu' ca unu' mielu'!...
Pe cea lăltă parte
Sta citindu' pe-o carte,
Liviu' Muerilă
Tinându' o copilă
Dintr'un Institutu
Ca și unu' marmuth...
Exlamând: «Brașovu'
Ești unu' simplu' slovă!»

Altă secțiune
Era de minune,
Pasări cobitore,
Si linguisitore.
Una dintre ele
Sedea pe grătele
Cântându' din trompetă
Veselă cochetă
Numită Beau-flacă
Bună chiară de leacă...
Era lingă pôrtă
Sedea pe o törtă,
Unu' ariciu' pocită
Fricosu', hipocrită,
Care tot gemea
Si mereu dicea:
«Ce-amu' pătitu' odată
Cu-o fabulă dată,
La Alergătoru
Plină de fioru'!...
Aste dobitoce,
Crude și ferice
Erau principale.
Insă animale
Marți și mai mărvante,
Cu cörne în frunte
Siarle și lingăi
Vecinici nătărăi,
Si puțini voiniči
Printre cei pitici
Banchetau' în cort,
Cu-o pîndă de tort
Inveliți pe nas
Ca se aibă has
Cu stéguri, făclii
Pe la pălării,
Si inconjurăți
Numai de soldați!....

La anu' și la mulți ani
Cete sfinte de golani,
Adio moș... și-unu' cartof
Ahă adio... dic și ofu'....
Adio Chiolhan
Si tarababanu'!....
Mitica

IMPORTANTU

După strămutarea casei de depunerii și consemnațiuni în nouă sese localu, d-lu casieru Arionu, observându că valorile din pîmnițe trăgău egrasie din apa Dâmboviței, fără apropiată de nouă localu, a hotărît să strămute la unu' locu' sigură ore-care sume.

Lumea ânse, calificându' fapta de sustragere, iară d-nii procurori de *delapidare*, d-lu Arionu să retrăsă la moșie, și pe cîndu' forță publică 'l'u urmărea, să se sgăriatu' la gătu' cu unu' revolveru'. Fața ânse i-a remasă curată, și medicul curant, după cătu' ni se spune, afirmă că nu este nicu' unu' pericolu'. Sgăriatura este trecătoare și lumea acăsta.

Cătu' despre banii, rugămu' se fie linjăști toți depunătorii, eacă nu suntu' delapidati, ci luati' din pîmnița egrasișă a casei de consemnațiuni și *depuș* la locuri sigure la diferite persoane onorabile și ipochimene cunoscute publicului din capitală.

Ni se încredințeză că din cancelaria Eforiei spitalelor civile, s-ar fi cumpărată două revolvere. Denunțăm casul domilor procurori spre a luce urgente măsuri de siguranță ca să nu se mai întempele (dómne feresci!) sgăriițu' ca a d-lui Arionu!

* * *

Domnul prefecțu' de Muscelu, după rumorea ce circula pe la Fialcofski, arfi decisu' să cîră strămutarea sea la altu' județu', din cauza că în Câmpu-lungu' nu găsesce

croitor care să' i tae pantalonu' după pofta inimei, și nici pieptene propriu pentru barbete.

* * *

Citim în *Alegătorul liberu'*.

«Cerem scuse abonaților nostri de ne apariția numerului trecutu' alu' diarulu' nostru. Cașa este că mai toti redactori «Alegătorul liberu'» au fostu' chiamati la diferite funcțiuni publice!....

Si int'altu' numărul:

«De la căderea ministerului Florescu, o droiă de postul-tă, din totă ţara, a făcutu' invaziune în capitală pentru a căpăta funcțiuni!....

«Sărolul prese este dăr de a denunța pe aceste ființe «degrade! etc...»

«Societatea, infestată de acăstă *plagă*, trebuie vindecată prin nisce numiri *contra căroră să nu se pótă dice nimică!* etc.

«Să deauțăm disprețului publicu' pe aceste ființe «reprobate de morală!!!!»

Conclusiunea «morală» a acestor două articole din *Alegătorul liberu'*, lăsăm să o tragă fiecare precum se va prîncepe.

* * *

Ce s'o fi petrecându' la comitetul permanent de Ilfov, nu scimă. Unii spună că ce e, nu e bine. Domnii membrii, ar fi lucratu' cu pré mare devotamentu' pentru viitorul acestor infortunate patrii. S'ar fi găsitu' p'airea răvășe scrise grecește pentru adunare de bani în folosul obștescă; s'ar fi găsindu' frățescă împărtire de fonduri județene pentru... diurne, și pentru... susținere de procese viitoră și trecute; s'ar fi găsindu' sosele făcute de pomană, din pungile dumnelelor; în fine, s'ar fi găsindu' multe și mărunte fapte de *ordine și stabilitate*. Ordinea și stabilitatea însă, fiindu' de atribuțione d-lui ministru de interne, iară minunile d-lorii membri ai comitetului de resortul parchetului, ne mărginimă a nu ne amesteca unde nu ne fierbe óla.

* * *

Joia moșilor și anul acesta s'a petrecutu' cu cortu' și cu halaiu' domnescă. Ca totu'-dé-una, aceeași multime de *norodă*. Cortul este la locul obișnuitu'. La intrare, înăcă la de 5 ore p. m., ascăptă în fracu, mănușă și cravată albă d-nul ministru de interne. Mai multe cordone militare pădescu' cu băgare de séma de frică ca să nu dea iureșii înalta nobilime și onorabilul publicu' la piramidele de donițe, cane, strachini, fluere, linguri, coșuri, etc.

După o impacientă acceptare, cortegiul domnescu' sosesce în fine camu' pe la 7 ore; domnii ministri preșinții îlă intămpină la intrare; îlă introduce, apoi, de o dată valurile de nobilime și mojicime dau' năvală să intre, dăr' jandarmii se opună, și astă-fel se încinge o bătăie strănică. Unu' lionu' care ia în tôte serile înghețată pe podul mogosoei capătă unu' patu' de pușcă, peste falci; altul își pierde césonicul, altul punga. Uă *demonzelă* își motoleșece juponul, alta își pierde cornul de la Turnu'ra; o a treia leșină în îmbulză, iară, ce este mai nenorocită, o domnă se pomenește fară cocu'!

Acestea afară. In cortu' însă, se împarte înghețata de pomană, și bombone de géba. In acestu' timpă, Măria-Sa vorbesce cu d-lu Iepurénu, președintele consiliului; Măria-Sa Prințesa de Wied cu d-lu Ferichide, ministru justiției; Măria-Sa Dómina, cu d-lu Vernescu, ministrul de interne; d-lu Chițu, ministrul cultelor, eugetă gravă, retrasă într'un colțu' alu' cortului; iară d-lu Vasile Boerescu, face zimbre pe de lătură. Căteva minute în urmă, palatul și ministrii se facu' ciopără imprejurul agerilor călușari. Jocul se animă. Înalta nobilime și onorabilul publicu' privescu. D-lu Boerescu oftăză. Unu' satiru' ese din umbră și îamințește trecutul plinu' de suveniru' duiose. Baronul de vine inconstabilu'. Cu totă silinta ce'să dă spre a'șă asunde suferință, amărăciunea îi încrețește buzele. O! *ordine! ordine!* ce te-ă făcută? — Satirul îi vorbesce despre Hamală, Giambăsi, hamaliciu', giambăsicu', apoi dispăre. Focu' bengaliu'!

Unu' altu' satiru', privindu' danțurile *nationale*, la care lăua' parte, cu multă grațiositate, mai multe domine și domnișore, împodobite cu frumose costumuri tărănești, sioptea cu amărăciune la urechia unuia din spectatori: «Jocă pentru popularitate, pe cîndu' populatiunea își îngheță amarulă atâtori ană de jafuri și de crimi din partea unor ministri formăți din scolă fizică în cazanul elelor, și pe cîndu' consulul Austriei amenință ţara cu lăsarea bandierei!

«Tăraniul își udă răzorele cu sudoreea săracie; își semănă tărina cu imposite; își fierbe mămăliga cu arsitele sôrelui și... se repausă pe oftări, — iar voi jucați!

Meseriașii, ce bruma a'șă remasă, sughiță și cască gura la sôre, — iară voi, jucați!

«Comerțul, s'a lihnită ca uă pîsică de Prusia, — iară voi jucați!

Văduva și orfanul, n'a' pâine, — și voi jucați!

Jucătă dăr' jucați! și potoliți setea cu înghețată și eu băuturi răcoritoare déca nu aveți ce-va mai bunu' de făcutu'! Jucați! Căci multe se jocă în lume!»

Satirul dispăre, și unu' cărdă de bacantine trecând prin atmosferă esclamă, cumu' esclama o dînișoră în jurul carului Bachus:

Ha! ha! ha!!!

In lumea fizică însă, jocurile și veselia s'a' prelungită tărđi în noptă, pînă cîndu' d-lu Baronu' facătă unu' semnu' cu măseaua vechiloru' săi onorabilu' cetățenii votator-bătători, care s'a' repetă; și datu' iama la

ce a' mai găsită; s'apo' după ce téra să' pusă la cale umbra și tăcerea să' restabilită și joia moșilor a treutu' cumu' trecu' tóte pe acestu' pământu'.

Zaplav.

UĂ VOCE SI LIBERTATEA

Uă voce

O tu, Libertate, deită voinică,
Care de mulți secoli te luptă ne'ncetă,
Care escă viață la omu', la furnică,
La totă suflarea sub ceru' nstelată;
Spune, de ce astă-dă frunte' tă vinghător,
Cu doliu de jală a'i acoperită;
De ce 'tă este peputul plinu' numai d'oftare,
Si chipul tău măndru tristă și 'ngăbenită?

Libertatea

Intristarea negră ce adă mă muncesce,
Rodendu' alu' meu susfletă, ca demonu' turbată.
Etă ce în lume 'mă-o pricinuesce,
Si îmi face traiul de totu' înorată:
La ómeni de secolă vecinică alu' meu nume
Îlă pune înainte omul celu' tiranu',
Cându' vrea să subjuge unu' poporă în lume
Si să' ia din mână sceptrul suveranu'.

Intrău' tără mică care o umbrește
Unu' munte ce'șă pierde vîrfu' în negru' nori,
Esistă unu' poporă ce se svârcolește
De vîcuri, sérmanul! între 'mpilători.
Cându' crede că lanțul aspru de robia
Lă sdrobîtu' cu totul pentru fitoru';
Sub uă altă formă negră tirană
Îlă pune pre capu' unu' 'mpilătoru'.

Acu' în primăvară cându' totulă înfloresce,
Si în veselie cîmpulă s'a' 'mbrăcată,
Elu' credea că liberă sub ceru' i' trăescă.
Si n'o să mai aibă traiulă svîntură,
Însă se ridică dintr'ensulă d'uă-dată,
Oameni ce'lă su'jugă în numele meu;
Si elu' de durere fruntaea intristată
O plăcă în chinuri sub unu' jugu' mai greu'.

In acăstă tără, setoși de putere
Multă ómeni își vinde chiară pre Dumnezeu,
Si dă tiranici totulă ce le cere,
Numai să' primescă lângă tronul său,
Când strigă mai tare c'au' să'mi construescă
Altare mai măndre cu măinele lor,
Fie-care 'n umbră stă să chibzuescă
Cumă să se crede unu' 'mpilătoru'.

Libertatea este pentru ei uă mască
Cu care să' n'șele poporul de josu',
Ca pre niște vite în nopte să' l'u crăscă,
Si să' l'u 'mpileze multă mai fiorosu';
Eră nu uă egidă cu care în lume,
Luptăndu', să' creede unu' traiu' fericită
Si se'lă facă s'aibă prin populi unu' nume,
Si să' fiă afară de streină ciustită.

Vocea

Libertate Sântă, ei te speculează;
Din tine uă marfă face de vîndută;
Poporul în lanțuri lângădă vegetăză;
Căci este în nopte sîrmanul crescă,
Si elu' nu cunoșce cine l'amăgesce
Prin urđeli mîsele, spre a-lă 'mpila;
Său cine se luptă, pentru-e lă iubescă,
Si își pune peputul spre a-lă libera.

Sorgintea durerei mi-e este cunoscută,
Si n'ștelegă acumă intristarea tea;
Dér' măndră Deită, nu fi' abătută,
Si luptă puternică pentru-a triumfa.
Spulberă cu sceptrul, plină de măniă,
Din acăstă tără plină de dureri,
Cetele vrăjimășe, negră tirană
Care se imbată astă-dă de plăceri.

Si fă să' se'nalte falnicu' către ceruri
Altarul tău măndru, la acestu' poporă,
Căci Timpulă în sine e plină de misternă,
Si-tă va face brațul vecinică vinghătoru'.
Binele în lume pote căte-uă-data
Să'lă învingă Răului, cumă e mai cumplită;
Dér' elu' după vremuri omului s'arată,
Triumfându' în luptă multă mai strălucită.

M. Costescu.

Redacțiunea atrage atențunea Ministerului Cultelor și Instrucțiunii publice, și a domnilor Institorii ai Comunelor Rurale asupra următoarei opere :

ISPRĀVILE

SI VIĘTA LUİ

MICHAIU VITÉZULU

DE
UN CULEGĚTOR-TIPOGRAF

Prețul 80 bani.

— 'Naintee, marș, iurești frați în nărayuri, să profităm de somnolența Vermelui păzitoru de la interne, aci e viața și avere; bum-bum, pafu!
— La urnă cu libertate! Intriga și lupta să fie sufletul nostru.